

PIM, PAM, PUM

quest hauria de ser el nom d'un dissortat país, on sembla que després de meditar uns quants anys s'ha descobert l'eixir per a solucionar la problemàtica actual de la nació. Un cop convençuts que les paraules no resolen res, els grans "sabis" de la tribu no se'ls acut altre remei que el d'enfrontar-se a cop de pistoles i bombes.

Vet-aquí quin gran descobriment! Després de milers d'anys de l'existència de l'home sobre la Terra fotent-se cops de garrots i ganivetales, ara han sortit els eixerits de torn donant com a única solució que la convivència és possible i cal, doncs, eliminar el veí que pensí diferent que ell.

On s'ha posat l'home optimista en el futur, dealista i segur de si mateix? Potser se n'ha anat en veure el guirigall que s'apropava? O ser que ja teniem un excés d'esperit democràtic?

Sembla que poc a poc uns i altres volen imponer a la "pell del toro" la raó de les armes, aquesta és la raó més vella que els homes encara conservem de quan anàvem de quatre grapes, i pesar d'haver-nos posats drets sobre els peus sembla com si la consciència i el cervell encara l'arrossaguèssim per terra (racisme, egoisme, terrorisme, dictadors, ...). I això ja és patològic, segurament, a Espanya; doncs no ens hem entrebancat dues vegades amb la pedra de la guerra civil, assassinats i d'altres plegues; ca, ome, ca; són decenes i decenes de vegades, i és que potser no tenim solució!. Serà el sol? Serà la pluja? Seran els toros? O potser serà la ardana? Ves a saber!

"Cada poble té el govern que es mereix" (Winston Churchill)

LA FRANÇA DE 1789

LA FRANÇA DE 1981

l'altre costat dels Pirineus, el país francès, viu dies d'alegria i d'esperança vers el futur. Aquest és, realment, l'altre costat del mirall. Davant de la crisi, l'atur i el terrorisme s'ha obtat per la via

progressista-socialista i no ha pogut imposar-se el vot de la por i conservador i, per tant, prenent l'alternativa de canvi de cara el futur.

S'ha dit un NO rotund al continuisme burdocrata i corruptut que representava el Sr. Giscard ("au revoir, monsieur Giscard").

Les banderes roges van ocupar París!

PREMSA COMARCAL

El propassat mes de maig va tenir lloc el Congrés de Premsa Comarcal. Aquesta és la primera reunió general per a coordinar tota la premsa comarcal i local.

Amb motiu d'aquest congrés el nombre de revistes existents a tota Catalunya és proper a la xifra de dues-centes de diferent periodicitat (diàries, setmanals, mensuals, ...), amb un tiratge de prop de 1.200.000 d'exemplars al mes.

Les publicacions d'aquest tipus han anat en un continu creixement -es pot parlar d'explosió-des del 1975. Aquesta reunió és per a estudiar les possibilitats de paliar les dificultats de les publicacions.

La premsa local i comarcal és un medi d'informació directa i fresca, doncs donen notícies que d'altra forma no arribarien al coneixement del públic, és un medi de comunicació i descobriment d'escriptors o periodistes i per últim una alternativa als grans gegants de l'informació.

sumari

nº 16

Portada: Foto Amadeu

Bústia terrosa	2
Editorial.....	3
Tema del mes.....	4, 5, 6, 7, 8
Ninotaires de casa.....	9
Informe.....	10, 11
Primavera.....	12, 13
Sabieu que.....	14, 15
escriptors catalans actuals..	15, 16
Parlem bé, normalitzem català...	16
Tot recordant.....	17
Esports.....	18, 19
Agenda.....	20, 21, 22
Entreteniments.....	23